

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

*Царюк Ю. С., студентка,
Науковий керівник – Чередниченко В.А., к. е. н., доцент,
Одеський національний політехнічний університет*

Регуляторна політика – це напрям державної політики, спрямований на вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних і неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання й усунення перешкод для розвитку господарської діяльності, яка здійснюється в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією та законами країни.

Згідно з Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (від 11 вересня 2003 року №1160-IV) принципами державної регуляторної політики є:

- доцільність;
- адекватність;
- ефективність;
- збалансованість;
- передбачуваність;
- прозорість і врахування громадської думки [1].

Для здійснення регуляторної діяльності кожен орган місцевого самоврядування має забезпечити наявність персоналу відповідної кваліфікації. На базі міськвиконкомів регуляторна діяльність може здійснюватися визначеним штатним відділом або підрозділом. Міська рада делегує повноваження з розробки регуляторних актів у питаннях, що входять до її компетенції згідно з Законом України «Про місцеве самоврядування» (від

21.05.1997 №280/97ВР) підрозділам міськвиконкому. Закон визначає також необхідність покладення контролю за дотриманням вимог Закону на профільну депутатську комісію у міській раді [2].

Важливим елементом запровадження ефективної регуляторної політики в Україні є використання досвіду економічно розвинених країн та отримання допомоги міжнародних організацій. Наприклад, у Меморандумі взаєморозуміння між Урядом України і Організацією економічного співробітництва (ОЕСР) та розвитку щодо поглиблення співробітництва від 7 жовтня 2014 року [3], передбачено, що ОЕСР може здійснити ґрунтовний огляд чинної нормативно-правової бази, щоб визначити можливі шляхи спрощення регуляторних процедур в обраних галузях економіки. Завдання полягає у скасуванні зайвих і застарілих нормативно-правових актів, які можуть спричиняти правову плутанину або накладають надмірний тягар на суб'єктів підприємницької діяльності та/або громадян.

Чітка державна політика у сфері регуляторної діяльності мобілізує діяльність органів влади, підвищує ефективність, здатність реагувати і результативність державного управління. Вироблення детальної регуляторної політики є надзвичайно важливим кроком щодо управління в державі. Це означає, що держава робить прозорими цілі і стратегії своєї програми реформування всіх сфер життя населення (економічне, соціальне, культурне, політичне) і так сприяє контролю за результатом і відповідальністю [4].

Отже, на сучасному етапі завдання щодо вдосконалення процесу прийняття регуляторних рішень в Україні існує кілька аспектів. Перелік певних дії повинен застосовуватися послідовно і на основі взаємної підтримки для того, щоб в результаті отримати систематичний контроль якості. До основних засобів відносяться: аналіз регуляторного впливу, адміністративне

спрощення, громадські слухання та розгляд регуляторних альтернатив. Це ті програми, які передбачають скорочення кількості адміністративних вимог без шкоди регуляторним вигодам завдяки вдосконаленню вимог щодо дотримання правил і покращення доступності регулювання у сфері регуляторної політики.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11 вересня 2003 року №1160-IV //Офіційний вісник України. – 2003. – № 41. – Ст. 15.

2. Закон України «Про місцеве самоврядування» (від 21.05.1997 №280/97ВР) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.drs.gov.ua>

3. Меморандум взаєморозуміння між Урядом України і Організацією економічного співробітництва та розвитку щодо поглиблення співробітництва від 7 жовтня 2014 року // Офіційний вісник України. – 2014. – № 93. – Ст. 2708.

4. Програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава». – [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/n0004100-10>

5. Забарна Е. Регіональні ринки України в сучасних умовах господарювання / Е.Забарна // Європейський журнал економіки та менеджменту (Чехія). – 2019. – Том 5. Вип.1. – С. 201-206. Режим доступу до журналу: https://eujem.cz/wp-content/uploads/2019/eujem_2019_5_1/eujem_2019_5_1.pdf

6. Парадигма інноваційного розвитку в умовах ринкової трансформації : монографія / Е. М. Забарна, О. М. Козакова, В. А. Чередниченко [та ін.] ; за заг. ред. Е. М. Забарної ; Одес. нац. політехн. ун-т. – Херсон : Олді-плюс, 2019. – 92 с. <http://dspace.opu.ua/jspui/handle/123456789/8458>